

పీఠిక.

శ్రీ మాతండ్రిగారు నావిద్యాబుద్ధి
 కాశలప్రశామముల విషయమై శార్వరి గంవ
 త్సరమున (1839 సంవత్సరము కొనను) నన్ను
 శలకత్తాకుఁబంపిరి. అక్కడ నేను కీలక సంవత్స
 రము తుది మాసముల వరకు (1849 సంవ
 త్సరారంభమున కొద్ది మాసముల వరకు) నుం
 టిని. అప్పుడు నాయుపాధ్యాయులలో నొక
 కైయుండిన శ్రీ యుక్తబాబు రామచంద్రమి
 త్రంగారి సత్సహవాసము వల్లను, మహనీయు
 డైన శ్రీరాజా రామమోహన రాయల వారిచే
 విశ్రుతి (1830) సంవత్సరమున స్థాపింపఁబడి,
 మహర్షియని యెన్నిక కెక్కిన దేవేంద్ర
 నాథ ఠాకురుగారి చేత నుద్ధరింపఁబడిన
 “పక మేవా ద్వితీయమ్” అనునట్టి బ్రహ్మస
 మాజములొని వారిచే శ్రుతి స్మృతులలో నుం
 డినంగ్రహింపఁబడిన గ్రంథములను చదువుట వ
 ల్లను, నాకుఁగలిగిన తత్త్వచింతయు, నేనుమరల
 విశ్వాఖిపట్టణము వచ్చిన ఓమ్మటను నాకుటుం
 బము వారికిఁబ్రసాదిగా మత గ్రంథోపదేశక సం

(౨)

తతివారైన మహామహాపాద్యాయ శ్రీపర
వస్తు వేంకట రంగాచార్యులయ్యవారలుఁ గారు
వలన నేను విన్న వేదాంతార్థ రహస్యముల వ
ల్లను, ఇతరగ్రంథముల వ్యాసంగమువల్లను, నిస్స
మాభ్యధికుండె యపార కరుణానిధియై యుం
డు పరమాత్మను పాపించుటయె కర్తవ్య మను
వా యభిపా)యమును బలపఱచి నాకు మిక్కిలి
యానందమును గలిగింప, సంస్కృత భాషలో
నుండు నట్టి వేదాంత వాక్యములకు తెనుఁగున
సరియైన గీతములు రచియింపిందిన బ్రహ్మచర్య
గాన పూర్వకముగా నందఱకును తెలిసి కొన
నులభ మగునని తలచినేను పార్థింపఁగా ఆ
శ్రీపరవస్తు వంశకలశాబ్ధి కళానిధియగు మహా
మహాపాద్యాయశ్రీవేంకట రంగాచార్యుల
య్యవారలుఁ గారు సిద్ధాంత నామ సంవత్స
రమునం దొడంగి యెనుబదినాల్గు గీతములు ర
చియింపిరి. అందు బహుశర గీతములకు సంగీత
విర్యాధురంధరులని పే రెన్నికగన్న ధార్వాడ
మాధవరావు పంతుల వారును, కొద్ది గీతములకు
సంగీతవిద్యతత్త్వజ్ఞులును వీణావాదనప్రవీణు
లునగుమృగూరి వెంకట శాస్త్రిలుఁగారును,

(3)

ఒకటి రెండు గీతములు మాత్రము పూర్వ కాల
మున విషయ సర సమస్తానమున సంగీత విద్య
యందును వీణావాదనముందును సర్వంశవ ప
క్షగలిగి నుచు సిద్ధులై యుండిన పెద్ద గురురా
యోచాగ్యుల వారి మనుచును తత్సమ్యకులునై
నగు యెర్రాగూచాగ్యులుఁ గారును, రాగతాళము
లు గుదిర్చిరి- అవి నా యుపాసనాకాలముం
దు పాడింపబడుచు నాకు ఆనంద సంతోయ
కములైయుండినవి- నుజ్జయు నపుడు స్థాపించఁ
బడిన గాయక పాఠశాలయందు ఆనేకులకు నే
ర్పింపం బడియు నీవరకు రెండు పర్యాయములు
ముద్రింపఁబడియు చాప్రదేశములను భక్త జనా
హ్లాదకములుగా వ్యాపించి యున్నవి- మఱల
నిపుడైనై గా నిరువదియెనిమిది గీతములు ఆమ
హానుజుల పాఠ్యముల వారిచే రచియింపఁబ
డినవి- వీరి యన్నఁ గారు చాల్యమున నె శాస్త్ర
పాండిత్యమునను సరసకవితా ప్రాగ్భీని కూర్చి
కెక్కి మహనీయులై యుండిన శ్రీ రామాను
జా చార్యయ్య వారలుఁ గారి పుత్రులు శ్రీ
శ్రీనివాస భట్ట నాథాచార్యులయ్యవారలుఁ గారు
అష్టకభి మతానుకూలముగా నాయురువది యె

(౪)

నిమిషి గీతములకు రాగతాళములమర్చి పూర్వ
 గీతములతోఁ గలిపి యెనిమి డెనిమిది గీతము
 లాకొక్క యష్టకముగాఁ జేర్చి ప్రత్యష్టకము
 ననుపదేశాథాగీతము లయిదాటు నుపాసనా
 గ్ధి నమసాగరమంగలాథాగీతములు రెండు
 మూడు నుండు నటుల నమకూర్చి పరునాలుగ
 ష్టకములుగా విభాగించుర్ది- కాగా నీనూటపం
 డ్రెండు పనిపత్సాక గీతములు నిపుడు మూడవ
 పర్యాయమునుండిఁపంపితిని- ఇంక లోకులు
 ని యథాగౌరవమును గ్రహించి యుపయోగిం
 చి కొనఁ గోరుచున్నాను- జగత్ప్రసవితయును వ
 రేణ్యుండును జగత్ప్రతియు నపార శృపానిధియు
 నగు భగవంతునకు అపరాధియును మహాపాపియు
 నగు నేను నాభక్తి శ్రద్ధలతో నమర్చించు నుప
 హారంబుగ నిది యంగీకరింపఁ బడుఁ గాత.

ఓమ్ బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

శరణం॥ వైశాఖశుక	} గొడే నారాయణ
వీశాఖపూర్ణిమ.	

౧౨

హరిః ఓమ్

ఉపనిషత్సారగీతములు.

నాటరాగము. జంపెతాళము.

అనంతానందునిఁ గొల్వరే- మననమున నమ
నమున॥ (పల్లవి) ననంతా ॥ ఘనంబగు ధనము
కన్ననందనుని కన్నఁ- డనంత నె మనోహర
మనిధన ధనంబయిన॥ (అనుపల్లవి) యనంతా॥ ౨
మనమునకు మనమువీనునకు వీననఘజీ- వనము
నకు ననిశజీ వనమునగుచున్ । కనుగవకు కనుగ
వై మినుకునకు మినుకునై- కనుగవయు మనము
మినుకెనని కొనవనఁగా, డనరుచుం బనుల
నవి యొనరించ మొనయునెడ- ననఘసాధన
ముతాననఁగ నివియును నిచుర । నునికిఁజెంది
నమే లఱనుచుండిమనకు వలసినవానినొనగూ
ర్చి యనయంబు డనరునల॥ (చరణము) యనం
తానందునిఁ గొల్వరే॥ ౩.

త్రికధిరాగము. రూపకతాళము. (౨)

మోదించిఁ నరయ్యా॥ (పల్లవి) మో॥ ౧॥ ఆదగం
బుతోబ్రహ్మ వాదులపలుకులనా॥ (అను) మో॥ ౨
అనందమయుడైన వానివలన జగముగలిగె ।
స్థానముండితుడనందెలీనంబగున్ । వానిఁజెంద

(-1)

లేకవా జ్ఞానసములు మరలువాని। జ్ఞానంబు
గలుగ వెందు నేనిభయము గల్గుడు॥ వానిదెప
రమానందము దానిలవము లితరులందఁ బూ
నుదురా పరవస్తువే ధ్యానమునకు నాస్పదం
బు॥ (చర) మోదిందివిసరయ్యా॥ 3.

సావేరిరాగము- త్రిపుటతాళము. (3)

కోలా హలములుచేసెద- రేలా ఓలోకులార!
కోలా॥ ౧॥ లీలాశీలునిశుభగుణ! జాలుకతాస్స
మిని దెలియక॥ వేలకొలది విరుద్ధకనినమ రా
లాపము లనయము సలుపుచు ॥ కోలాహల॥ ౨॥

ఏలనొకోగ్ర యీశుఁడు కొండఱఁ- బోలరా
ని ముడములఁ దేల్చుక॥ గేలిఁజేసి కిడులనిత
రుల- నేలఁజాలనే చుక॥ పాలనిమనఁబక్షపా
తమో జాలితేదొ సర్వే శ్వరునకు॥ నాలింపఁ
డొయారతఁధ్వనులని యాలపింపనేల॥ కో॥ 3.

అలకింపుఁడాతని దూరెద- రోలినెచటనుఁ
డి నచ్చితిరో॥ మోలనున్న మోసపు సొమ్మ
లకిలఁ- బొలుమాలి పరమా ధకవ్యుని॥ కేలు
పాచి గంతులువేయుచుఁ దూలి శుష్క దుఃఖ
ముఁ జెందెడి- పాలసులక బాలురవలెఁగని మే
లమఁడ మేరలమీఱిన॥ కోలాహల॥ ౪.

(౩)

వరాళిరాగము- జంపెతాళము. (౪౪)

కోనవలయు వేదాంత ఘనసారము॥౧॥ మన
సంబు గలగురుని గనియతని కరుణ॥కో॥౨॥

కనుగొనఁగఁద్రయితదంగనికరముతోడన్ |
విననపర విద్యపర విద్యదగుఁజూడన్ | తనివిదీర
నక్షర మనవయవ ముగ్రహృత్ | మనిండియ
మవ్యయం బనణువస్థూలం | బనిధనమగలధర
స మనిస్వన మస్పర్శ-మనిరూప్యమ వణం
బదియెపరవస్తువని॥కోనవలయు॥ ౩.

అతాణారాగము- రూపకతాళము. (౪౫)

తెలియవలయుఁ దీరముగా ॥౧॥ తొలుతలే ది
ల మొదలుగ-నలయొకండె కలడంచు॥దెలి ॥౨॥
తలంప నెడుతపంబుననె- చలాచలముజగమెల్ల |
నలంతలేకలరించె. నఖిలేశుఁడ | గలిగెనతనివల
నగళల-బలేండియప్రాణంబులు | నిలయనిలాన
లంబులును-జలంబులును చడలుమఱియు॥ ద
లకేవానివలన నెకరు-వలియుమిన్ని వజ్రియురవి |
జ్వలనుండును స్వకృత్యములు- సలుపుదురదెప
రవస్తువు॥ తెలియవలయు॥ ౩.

తోడెరాగము- ఆదితాళము. (౪౬)

ఏమంచుమయ్యా- ఓమహత్మని ॥ నేమం॥౧॥

(౪)

నామరూపపరి గామమునీయెడ | లేమి జేసినీ
గామముగనలే | మేమందుమయ్యా || ౨ ||

సామివైనను జడరూపుడవని- లేమ
నియననలేముగదా | కామ మోహములునీ మొ
దలగునవి- లేమి నరుడ వనలేము గదా || యే
మననీవంట యేదియుఁ గావంట- కామితాథా
ములుగలుగు ఘనుడవంట | నీమహిమముగన
సామధ్యము మా- కేమియు లేదని యెటుఁగ
వెనుటిని || నేమందుమయ్యా || ౩ ||

హరికాంభోజి రాగము-రూపకతాళము- (౭)

ఆతనికేఁ జేతునతుల || నాతని || ౧ || స్థితజగ ధ్దే
తువై- నీతివిధృతి సేతువై | మాతపితయునగుచు
సర్వ- భూతజాత నేతయైన || యాతని || ౨ ||

ధూతసర్వదోషుడై- పోతపంచ భూతుడై
చేతనాచేతనముల- తాతయైధాతయై || ఆతఁ
డె యిడువీతి హూత్ర- జాత ప్రద్యోతనజై |
వాత్మకశఁపాతారా- వ్రాతములకు ద్యోతనం ||
|| నాతనికేఁ జేతునతుల || ౩ ||

చేగడరాగము- త్రిశుటతాళము. (౮)

దేవుని నెవ్వఁడు- దెలియు చున్నాఁడు || దే || ౧ ||
అవాసము లేక యేవత్తించు || దేవుని నె || ౨ ||

కరములేక పని గావించు వాఁడు! చరణ

(౫)

ములేక చరియించువాఁడు | కరణములేక గో
చరములఁ బరికించి | భరము లేక జగము భరి
యించువాఁడు || తరణి శశధర తార కాగ్రహ-
ధరణిమండల ములను జేసిన | పరుని శ్రీనారా
యణగజప- తిరాను రక్షకుండగు || దేవుని || ౩ ||

దర్బారురాగము - జంషెతాళము. (౯)

వానిఁ గన్సెన నెంత - వారము మనమంత || ౧ ||
ఈనిఖిల లోక మె- వ్వాని యెల్బడియయ్యె || ౨ ||
ఏ నెటుంగుదు నన్న వానికే కానరాఁ |
డే నెటుంగుదు నె యను వానికే కాననా |
నీనిఖిలకరణముల హేతువై యెవ్వాఁడు | గాన
రాడందఱకుఁ గరణంబుల || తా నె గన్సొను
చువిదితం బవిదితంబుగాఁ | డీ నేలబయలుమఱి
భానుశశిబింబములు | నీనీ మేష ప్రభృతి కానే
హములు నె | వ్వాని శాసనమున నెవఁకిల్లుధృ
తములై || వానిగన్సొన || ౩ ||

దేశీయదర్బారురాగము - ఆఽతాళము. (౧౦)

గతియని లెఁచితేఁ గల్గు నె భయము || గతి || ౧ ||
పతులకుఁ బతియీ శివల కీశితదే | వతలకుఁ బర
మదై వతమైన యతఁడే || గతియని || ౨ ||

(౬)

అతనికిఁ బతియిఁగెయితి శయితుఁడు | పితయు
ను బ్రతియును వెదకిన లేరు | శ్రీతులనీరనిశక్తి
మతికృతి బలముల | దృఢములునమాజము లతు
లితము లైతగు || నతఁడతనుం డక్షతుండ కర
ణుం- డతఁడిం ద్రియ పతి పతిజగతికినని | పతి
కారణమని శ్రీతుఁడగునతనిన్ - నుతి యించుట
యే హితము మన కతఁడు || గతియని || ౩ ||

గోపాళరాగము- జంపెతాళము. (౧౦)

వీనరయ్య జనులార! విశదంబుగన్ గీవిన || ౧ క
నుఁగొనఁగ దేవదే- వునిచేతి దీజగము || విన || ౨

మనసుకంటెను జవంబున నేగుచుండున్ |
ముసుమున్నయింద్రియంబులకుఁ బయినుండున్ |
చనఁడు చనుడవ్వునను సవిధమున నుండున్ |
మనకులొ వెలినుండి యునుదోఁపకుండున్ || అ
నయంబు నఖిలమా తనియందునఖిలమన్ |
నునతని గనువాఁడు గొనఁడే జుఁపపుయును |
జను నెయిఁక పరునిధన వని తాదులంపుమతి |
యనఁడు పరకస్తు వను ధనముచేకొనియుండ
|| వినరయ్యజనులార || ౩ ||

భగ్యాశరాగము- రూపకతాళము. (౧౧)

వినఁడీ నిగమాంత వేద్యంబున్ || ౧ || కనుఁగొ

(2)

నునది ఘనసౌదామనిఁ బోలిన దనియెంచి॥౨

మనంబ నెడు గుహలోనఁ యనఘ పరవ్యో
మంబునఁ| దనంత నే వెలుఁగుచున్న యనిం
తునత్తుని| ఘనమైన మనసంబునఁ గనుఁగొ
నిన జనవరుండు| చిన్నుష్కము లెల్లఁ గొను
పరవస్తువుఁ గూడి వినుఁడి॥౩॥

మధ్యహవతిరాగము- ఆదిత్యాశము- (౧౩)

తరింప వలయుఁజుమీ॥౧॥ నిరత ముభయంకర
మైననం| సరిణాబ్ధిని యుగంబు లెల్లను॥౨॥

అరణ్య- శరణరాగిని సీకతా| విరహిత
నివాత సురుచిరధరణి| శిరముకముకం ధరయు
ను సరిగా| తిరముగొల్పియం తరంగ మందు
న్॥ కరణఁబుల సంధరిందికొనుచుం- బరబ్రహ్మ
మను తరణిబలంబున ॥తరింపవలయు॥౩॥

ఖమాజారాగము, రూపకరాశము- (౧౪)

చింతసేయ నే- నెంతవాఁడనే॥చింత॥౧॥ అంత
మెందు నరయరాని- చింతచింతలైనపనుల| నెం
తేని యెఁగఁజేసి- యంతటవర్తిల్లు నిన్ను॥౨॥

సంతసింది తిరిగిననొకఁ డంతయుఁగన లేమి
చేన|నంతయ నెడు పేరుధరణి కనురెఁ గాదే॥
అంతరిక్ష మందుఁ బూడ నింత కన్న నెక్కు

(౮)

డైన్, వెంత లేసి చుక్కలన్న వెంచిచూడఁగా॥
నంతకుమఱి యంతలుగల వంతయునిను మంత
డైన్ - బంతులవఱే బరగించున నంతమైన నీమ
మహిమ॥ చింత సేయనే॥ ౩॥

యముసాగాగము. ఆదితాశము. (౧౫)

అమితమహిమునకు - నమస్కరింత॥ మమిత॥ ౧
శ్రీమమువీరనుత్తమగుణ నిధియై - సమస్తలోక
రమణుడై నయా॥ యమితమహి॥ ౨॥

సమానతరువుననిమగ్నుడై నరు॥ డమితశో
కమున విముగ్ధుడై॥ శ్రీమమున నెవ్వని సుమ
హిమఁగనుఁగొని॥ యమబుడగుమ శోకముల
విడుచునా॥ యమిత॥ ౩॥

పూరికల్యాణిరాగము. రూపకతాళము - (౧౬)

పరమపురుషుఁ డొక్కఁడైరా॥ పరికింప నందట
కు॥ బరమ॥ ౧॥ స్థిరచరములనృజేయించి॥ సర
విఁబ్రోచి సమయించు॥ పరమపురు॥ ౨॥

ప్రజలెల్లఁ బృథువైన - నిజరూపమెఱుఁగలే
మి॥ సుజనులెవ్వరెట్లు తన్ను-భజియింతురో॥
అజడరూపుడై యెట్లు - విజయంబుఁ జేసి వా
రి॥ నిజమనోరథములెల్ల - నజస్రంబుఘటియిం
చు॥ సుజనావననిరతుఁడు సర్వజగన్నాథుండనం

(౯)

తు|| దజయుష్మిండునారాయణ విజపతిరాయక
తుకుండు|| పరమ|| ౩ ||

పున్నాగవరాళిరాగము. త్రిశ్రుతితాళము. (౧౬)

పండితులెఱిగిన- పరమార్థము|| పండి|| ౧|| రెం
డొక్కగుహలోన నెండనీడలవలె- నుండి శుభ
ముగొనుచుండు ఖండితముగ|| పండితు|| ౨||

మండితమగునొక్క మ్రానుననిరలము| నుం
డెడి పక్షులు రెండేకదా| మెండైన తొక్కల
దండితోనంగతి| నొండొంటి నెడబాయకుండు
గదా|| అండబాయక యందు ఫలమునొ- కం
డు మెనవును నుండురుచితో| రెండవదిగొ
నకుండిమెజయుచు- నుండు నది యుద్ధండమై
తగు|| పండితులెఱిగిన|| ౩ ||

శుద్ధసారంగరాగము- త్రిశ్రుతితాళము (౧౭)

సుమతులార! ఓనరే || సుమతులార|| ౧|| శ్రీమ
ములేక గర్వ గముండైన పురుషోత్తము
నిఁ గొల్చువారి క్రమములనెల్ల || సుమతు|| ౨||

సుమహితధర్మగు తృములాత్మ కతయ-
బ్రహ్మము నీవియుబ్రహ్మతన్| దమపూర్వ
లానర్థమ విష్ణుకృత్యములెల్ల|| గృహమునఁ బ

(౧౦)

చరించి కావవలెన్ | తమ తల్లివంశులు త్త
ములైన గురువులు తమకుదేవులనితలఁపవలెన్ |
శ్రీమమునవచ్చు సత్తములైనవారికిఁ-డమశక్తి
భంగి నన్నము నీవలెన్ || శమము డమము
ప మము త్తమమున్ - భూమాధియు నప్రమాద
మునీటు- లమరింఁనన్ విముక్తులగుచు- సమ
స్త కల్గపములు గడతురు || సమతు || ౩ ||

శౌరాష్ట్రరాము. త్రిభుటతాళము (౧౯)

కల్లగాదు వినరయ్యా || కల్లగాదు || ౧ || ఎల్ల వ
స్తువులకు నిల్లైన పరవస్తు | వల్లము నందు
సంధిలఁజేయుట మేలు || కల్లగాదు || ౨ ||

ఎల్లెడఁ గప్పులు నెల్లెడ మోములు | నె
ల్లెడభుజములునీశునకున్ | ఎల్లెడఁ గణము
ల్లెల్లెడఁ జరణము | లెల్లెడఁ గన్గొను నెల్లె
డ నుండున్ || ఎల్లవారలయుల ములయం-దె
ల్లపుడు వర్తిల్లుచును జగ | మెల్ల గుణముల నె
ల్ల నాతఁడె- వల్ల భుండ్ని యుల్ల సిల్లుడు ||
|| కల్లగాదు వినరయ్యా || ౩ ||

హిందస్థానక పీఠాము. ఆదితాళము (౨౦)

కల్లగాదుగా - కలుపము || కల్లగాదుగా || ౧ ||

లమొలయనిలఁఫల పలుకుల నెల్లం - దొలఁగఁ

(౧౧)

జేసిని- మరలంకుఁ దలఁచినఁ గలు || ౨ ||

పలుకుల కునుచూ డురలకు నలవిగా | కల
యకపొలయక వెలయుచు నలదీ | రులదీ కలనల
కలవియైనని | మరలపరతత్త్వముదెలిసినవారికిఁ ||
|| గలుగదుగా || ౩ ||

పూర్ణ-చంద్రిక రాగము-తయ్యశ్రీ జాతిలఘువు (౨౧)
నరుండమృత గతిగనున్ || నరుం || ౧ || నిరంజన
త మెరయుచున్ పరమ పురుషునరసఁ జేరి || న || ౨

స్ఫురజ్జాతరూపరూప రాజదురుత రాకృ
తిన్ | సురుదిరున్ పరతరున్ నిరవయపున్ నిర్వి
కృతిన్ | చరాచరే శ్వరున్ జగ త్కరుని సంత
రాస్యమ్ | నిరంతరము స్థిరించినన్ విరత సు
కృత దురితుఁడగుచు || నరుండమృత || ౩ ||

శుద్ధసావేరి రాగము. ఆదితాళము (౨౨)
పిన్నవించుటకు విధితముగాక-యున్నదొకట
నీకున్నదే || పిన్న || ౧ || ఎన్నరాని మహి మో
న్నతిగలనీ | వన్నియు నింతకు మున్నెటుఁగుదు
వట || పిన్నవించుటకు || ౨ ||

కన్నులు మొదలు కరణం బులుమా- కె
న్నియున్నవవి యిచ్చితివీ వే | చెప్పుగ నెపుడును
చెడకుండఁగ నవీ- తిన్నదనంబునం దేరగనీ

(౧౨)

వే || మున్నుమున్న యీ మున్నునుమిన్నును-మి
న్నదనమ్మన వెలయఁ జేసితఁట | అన్నిఁట
నీవై యున్న వాఁడవఁట-కన్నతండ్రి నను కరు
ణఁజూడు మని || పిన్న || ౩ ||

ఆనంద శైరవిరాగము - రూపక తాళము (౩౩)
భూరినమ పొరము లిం-పారసలుప శేరో ||
భూ || ౧ || ధారణినోం కారమయని-ధీరులోం
కారముననె | యారసికొనఁ గోరుదురా - చారి
నాపూరుషునకు || భూరినమ || ౨ ||

వైరి దేవవారములఁ గోరి చుట్టు కొను
చుఁ గొలుచు | ఘోరతమో దూరువాస మీ
టఁదలఁప మేలగుక || సారెకుమఁ ధీరీతి ప్రేరకుఁ
డగు నారమణుని | చారునిభాసారముగని ధార
ణగొని మీరతనికి || భూరినమ || ౩ ||

లోడిరాగము - ఆదితాళము (౨౪)
భావనలో నేతలఁచి వేడఁగా | భరమా పగమా
నందఱునుని || భావ || ౧ || దేవ దేవుని దివ్యమహా
ను | భావునిఁ బగమ పావన నాముని || భా || ౨ ||

స్థానర జంగమ జగదాధారుని | భావవిశు
ద్ధునిఁ బాపవిదూరుని | నీకథంబుని యెఱుంగరాఁ
డని | భావింపఁదగు గణపతిరాయ వరదని || ౩ ||

(౧౩)

లలితరాగము - ఆదితాళము (౨౫)

దొర కొనునె - ఒరులకు నిది || దొరకొను || ౧ ||
స్థిరతాంతాంతః - కరణుఁ డగుచును | శ్చరిత
ములవలన - విరతినిఁ జెందక || దొర || ౨ ||

ధర హిత రుచిరము - లరసికొనుటను | స్థిర
మతులకు నా - దరణీయంబట | పరహితకరత-త్ప
రులకు మేలగు | సురుచిరార్థులకు - దురవాపంబ
ది || ధరణిలోన నెవ్వరి చరితము లే - కరణినుం
డునా కరణివారిదగు | పరమాధమున చ్చరితు
లకగుఁగా - కరణచరితులగు దురాత్ములకు నది ||
దొరకొనునే || ౩ ||

ఇంగ్లీషు స్వరకృతి. (౨౬)

వినుఁ - డమృతతనయులాడరించు - నమృతరుచి
రమైన పదము - ద్యుమణి పగిదిఁ దోచుచుం -
చుమము నెడలు ధామమయిన - సుమహితా
త్ముఁజూచుటా - గమముదెల్పెఁగాననే - యమృ
తకూర్గమతనిదెలియు - టమరవింక నన్యపథము -
లమితకూపుఁడైనయా - యమలుఁగాంచియా
కులార్థ - యందుఁదృష్టిశమమానగమ - గమ
నఫలముఁ గావతురు || వినుఁ - డమృత ||

మాలాధరీరాగము - ఆదితాళము. (౨౭)

అనంబానుష్ఠానప్రదముగు - జ్ఞానంబూనంబైన

(౧౪)

న్ననమునఁ - దానధ్యానస్థానంబగుట నె - లానా
నే || యానం || నానామానంబొనిందియతతి -
పూనకసూతాభ్యానునకుక - కలినహయము వ
లె || ధ్యానస్థానజ్ఞానుండైనక - థానాధీనం బొని
స్థియితతి - వానికెసన్నంతానాశ్వంబ న్యూన
ముగాలోనొనీతి || నానందా ||

శంకరాభరణ రాగము - ఆదితాళము - (౨౮)

ప్రణయమునవివ - క్షణములుగాంతురట || ప్ర || గ
క్షణభంగురముల - దృణములనుచుమది గణియిం
పుచుధా - రణపరవస్తువు || ప్రణయ || ౨ -

ప్రణవంబనియెను - తృణతనాత్మమా | గ్గణ
ముఁజేర్చిను - ప్రణిధానంబునఁ గణియెయివీ -
క్షణముననువిల | క్షణలక్ష్యముత - త్తణమునఁ ద
గులుక || ప్రణరహితముని గ్గణము గుణాకర -
మణుతరములలో నణుతరముమహా | ద్గణము
లోమహానా బృణమగు నిమగ్న - రణమునర్వ
తారణము శరణమది || ప్రణయమున || ౩ ||

శాంభోజిరాగము - ఆదితాళము (౨౯)

తెలియుఁ డీ పరతత్త్వం బిందే || తెలియు || ౧ ||
పలుతెఱఁగులయా స్థలందునొక్కనిఁ దలఁచి
నపరమున ఫలమమ్మంబని || తెలియుఁ డీ || ౨ ||

(౧౫)

తెలివీయిచ్చటనే కలిగిన స్వము | గలుగు
వేనిచోఁ గలుగు నెసన్ముము | దెలిసికొంటనేఁ
బెలుచననినవాఁ | డలతత్త్వమున నలు సునె
లుఁగఁడఁట || తెలియుఁడీ || ౩ ||

తెలివిబలిమిమైఁ గలననలవియె | తెలిఁలేన
నుచుఁ బలు కనలవిగా | కలఘువడియనుచుఁ
దెలిసినవాఁడే | తెలియువాఁడు మన దళము
లోననుచుఁ || దెలియుఁడీ || ౪ ||

రీతిగౌళరాగము- త్రిపుటతాళము. (౩౦)

కరుణింపవే ఓసామి! కరుణింపవే || ౧ || పరమ
పురుష పరబ్రహ్మ- స్వరూపాని స్సమా
భ్యధికా || కరుణింపవే || ౨ ||

కరచరణముఖ కరణరహిత | చరస్థావర జ
గత్కృతః | నిరాకార నిరాధార | దురిత దూ
ర చరితధీర || నిరవయవయో నిరంజనయో-
నిరతిశయ గుణ గరిమపరిమళ | పరవ్యోమస్థా
రద్విస్మయ- పరబ్రహ్మ పరానంద || ౩ ||

ఆరభిరాగము- ఆదితాళము [౩౧]

వానికేయీ- వందనము || వానికేయీ || ౧.
జ్ఞానానంద- శ్రీనిధానంబై | జ్ఞానముఃకుతా.
నేనిదానమైన | వానికేయీ || ౨.

(౧౬)

ఈనిఖిల భువన- మిశుండైనయె! వ్యానిచే
తఁబ్రభ- వంబుగనియెనె! వ్యానిలోపలని- వా
సమొందెనె! వ్యానియెడఁదుట- వీనంబునగు॥
స్వానుభావ వీక్షణాత్మ నిహితం- బైన యీ
చిదచి దాస్యక జగమెం! లేనిసాక్షియైయెటుం
గుచును సు- జానుండే తానయై పరుండైన॥
వానికేయీ॥ ౩.

సురటిరాగము- రూపకతాళము: [౩౨]
వివేకంబె తోడునీడరా నళల- వేదాంత గర
ణఁ జూడరా॥వివేకంబె॥౧॥ ప్రవేశింపవలయు
నత్పథంబు- నివారింప వలయు దుష్పథంబు॥
ప్రవేశమగు తత్త్వచింత నిరతము- నివేసయ
ము లిహావరంబులు॥వివేకంబె॥ ౨.

పరానథ- చింతమానరా మది- బరోపకృ
తిఁ జేయఁ బూనరా- దురాస్య సంగతికిఁ బో-
కురా నడ- పరాధములు సేయఁ బోకురా॥
పర పనితలఁ బరికింపక పర ధనముల గణింప
క- పరమాధ- మందఁ గోరి పరమపురుషు మ
ది నిల్పర॥ వివేకంబె॥ ౩.

తనూధమ- మస్థిరంబురా దు- మనోర
ధము దుస్థరంబురా- అనంతమగు పడముఁ

(౧౭)

గోరరా ఆది- గనుంగొనఁగనిశ్చితంబురా॥ మ
నంబునం గనుంగొనం దనఁకనే వెలుంగు జ్యో
తి నారాయణ గజపతిగా యనికీ వరము లా
గఁగుపదము॥వివేకంబె॥ ౪.

నాదరామక్రియరాగము- త్రిపుటతాళము [౩౩]
అందేయా నందము ॥౧॥ అందము గాదన-
యందలి మహిమము। నందె యుండి యిర-
వందు ననంతుని॥యందేయా॥ ౨.

పొందుగఁ బ్రక్కల- ముందట వెనుకలఁ గ్రీం
ద మీదనయి- యందటకున్। డెందము లంద
లి- బందము తెడలిస- డిందని పదమిడు- వింద
గుచున్॥ ఎందుడిరుగుచు గుండడిగఁ జిగ- బృం
డ మగముం జెందుగతిఁదనుఁ జెందిచేతను లం
దటన్ సుఖ- మొందు మందిరమైన పురుషుని
॥యందే॥ ౩.

నాటకురంజిరాగము. ఆదితాళము. (౩౪)
మహిమముఁ దెలియన్ మనసశమా॥మ॥ ౧.
అహహ యఖిలహృద్గుహనిహితుడై మహి
తుడైన యా మహానుభావుని॥మహిమ॥ ౨.

మహి, యణు రేణువు మహాబ్ధి కణికయు।
మహిరాది దృతి మిణుఁగురునై। జహలము గం

(౧౮)

ధవహ మొక యూరుపు | నిహాయగం బణు వివ
రంబై || మహి మండలము మాన్యత నేనిన మ
హాస్వస్థో నములు పురువులై | గహన మైనయే
ఘమని గమగొనగ- సుహృదయులకుఁ దోచు
చుండు నాతని || మహిమ || ౩.

కల్యాణిరాగము - రూపకతాళము. [౩౫]

నిక్కమె పెంపెక్కుఁగాక - టక్కుఁ గలనే | ని
క్కమె || ౧ || మిక్కిలియగు తపము భవ్య- దృ
క్కైన తెలివీ గలుగ || నిక్కమె పెం || ౨.

పెక్కు మనముతోడఁ బరుల ధిక్కరింప మ
దీఁగోరి - ముక్కు మూయునంతనే మక్తిగల్గు
నే | చొక్కమైన శిక్ష నొరులు సూడలేని నెప
ముఁజేసి - యొక్క తప్పుఁ బలుకననిన యుక్తుఁ
డయ్యెనే | రొక్క మునకు భృత్యుఁడగుచు న
క్కతైనవనులు చేసి - యొక్క గురునిఁ డుపబం
ధ మూడిపోయెనే | ఎక్కుడైనశమముతోడనొ
క్కఁడఖలురందు గలఁడు - దిక్క తఁడని తెలిసి
యీసుఁ దక్కి మనసుతోడఁ బలుకు || నిక్క || ౩.

కేవల గౌళరాగము - రూపకతాళము. (౩౬)

నమ్మి జగ న్నాథుఁ గొల్పరే - ఓ జనులారా || నమ్మి
జగ || ౧ || నమ్మిన సేనుమ్ము గలదో - నమ్మకయు

(౧౯)

న్నను గలదో! నెమ్మనముననిరూపించి- యిమ్ముడి
విడహితముఁగాంచి॥నమ్మి॥ ౨.

ఇమ్మహి శోధింపఁగ నొక- సొమ్ము దొరకుఁ
చు నొకఁడు! నమ్మకలదు లేదటంచు- నరుఁడొకఁ
డనున్! ఇమ్మాటలలో మొదటిది- నమ్మినడచు
చో నొకప! క్షమ్మక లాభమ్ము గలదు- గాంచి
చూచిరక॥ వమ్మని నమ్మక చనలే శ మ్మైననుగల
దె హితము- నెమ్మిమీట నటు గావున నమ్మిం
చి పరమార్థము॥నమ్మి॥ ౩.

నీలాంబరీరాగము- త్రిపుటతాళము. [౩౨]

ఆకంపింపవె- ఓమనసా॥౧॥ ధ్యానముననెం- దే
నితనకెన! లేని పరుఁడగు వానిఁడలఁచి॥యా॥ ౨.

నానావిధం- బైనజగంబు! లోనయైనదానిఁ
గానఁగరాని- తేనివశంబు! లోనిదనుచుఁబూని॥
దీరనీదొకఁడైరఁ గాదని- కానియాసలు మాని
బ్రతుకుట! లోనెరపు మేలుచెయులునీ- పై
నఘములవ- మేని నెఱకొన॥వానందింప॥ ౩.

భరహర త్రియారాగము. రూపకతాళము. [౩౩]

ఆదంపకయ్యా! ఓదేవనీవె॥యా॥౧॥ ఆదిదే
వయఖిలవాద! వేదాంతవేద్యరూప! నీదయయే
ఁకుమాకు! వేదితరం బేదియుమఱి॥యా॥ ౨.

(౨౦)

నీదారి గతకతేయు | వేదా భ్యాసము లర
ణ్య | రోదనములు త ద్వారములు | మేడ శ్చేదన
ములే || ఖేద మెసగఁ జేకుగుఱా- తాదులు భ
స్మాహుతిగం | గాదితీర్థ మజ్జనమ్మ- గాదె గ
జస్నానము మఱి||యాదరింపవ య్యా|| ౩.

కథసావేరిరాగము- ఆదితాళము. [౩౯]

స్వామికి నను- సారము|| స్వామికినను ||౧||
ధీమంతులకుఁ- ధ్యేయండ్డే చా | చానునోవి-
చార దూరుఁడౌ||స్వామికి|| ౨.

నాను చావజ- న్తమఁ గుణనో | హమిశ్రౌ
త్తుండైనన తన | దామాయనులీ- కాప్యయ సృ
ష్టుల | కైమాటికి లో- కానుగుణముగా || నా
మాదలనూనంబు గాఁగని- స్థిమశక్తితో- స్వీ
యములు గని | హామతఁ దల్చుచు- స్వయ
మృకాశుం డైమోక్షప్రదఁ - డౌరమాత్మ||
స్వామికినను|| ౩.

కాంభోజిరాగము- ఆదితాళము. [౪౦]

ఈనది మాయామయ | మైనది దాటవలె||నీ
నది||౧|| మానిత దివ్యగుణ శ్రీనిధియావరు | భ్యా
ననునియెడు మ హానాకబలమున | నీనది|| ౨.

ఏ సింద్రియములు పానీయముజగ | ద్యోను

(౨౦)

లుర్భుర సం స్థానములైతడు | లోనగు ప్రాణ
ములేను నిందుని | దాన హహంకృతీ దీనికి మూ
లము || యీనదిమాయామయ || ౩.

మానిని యుదరము లోనునికియుజని | పై
నల తెవులు జ రా నిధనములను | నేనుదుఃఖము
లున నూన వేగములగు | ఖానిలాదులు నలు వై
నసుడులుగా || నీనదిమాయా || ౪.

ఏనువదులులిపులైన విభిదలగు | లోనగుచీకటి
లోనవిపర్వము | గా నారాయణ గజపతిరాయ |
శ్రీసుతుడగుపరు ధ్యానము బలమున | నీన || ౫.

సాదరానుక్రియరాగము. ఆషిరాశము. [౪౦]
వేద్యమిదే చమీ- యందిఅకును || వేద్య || ౧ ||
విద్య యేవిద్యయునను | పద్యలు రెండందు లోనగ
విద్యయనఁగఁ బరమాత్మ ధ్యానము | విద్యయనఁ
గ సుతగ్రాహ చరణము || వేద్యమిదే || ౨.

విద్యచే నొకండున్ గలుగున | విద్యచే నొకం
డున్ గలదని | యాద్వైతైన కీరుల్ పలికిరి | హృ
ద్యమిట్టు లగుటన్ శుద్ధా || విద్యయుఁ గేవల
విద్యయుఁ గొనుటఁ | జోద్యము తమముం బొత్తు
రు గానయ | విద్యన్ మృత్యువు వెడలిన యంత
న | విద్యనమృతమా స్వాద్యమగునుసుఖ || వేద్య || ౩

(౨౨)

చునేనిరాగము- ఆదితాళము [౪౨]

ఆలకింపడగు | నదియిదియే || యాలకింపఁ || ౧ ||
 వీలాస్పతజగ జ్ఞాలుని విచిత్ర శీలునిఁడెలియక
 మేలు దుర భంబాలకింపఁ || ౨ ||

బాలురు పరధన- లోలురు వారికిఁ | బైలో
 కంబేలా | యీలోక మెకా- క్షితర మెమటియె |
 దేలేదనుగుణ- హీనులు దమ్మల- కాలుని వశ
 న్ను- గావించుకొలదు || రాలకింపఁ || ౩ ||

చేకియిసోడిరాగము- ఆదితాళము. [౪౩]

సులభమె యూత్త సుజ్ఞానము || సులభమె || ౧ ||
 పలువురు వీరకా- వలెనన్నన్వినఁ | గలేరు వీని
 యం- డెలియఁగఁ జాలగు || సులభ || ౨ ||

కలఁడు గాకయె- కదాని వలనకా | గలు
 గఁ డెందునైనకా | బలుతెఱంగులన్ బడయఁడు
 పుట్టఁడు | పాలయఁ డెప్పుడైనన్ || తొలఁతను
 న్నయ- ట్టులనంపనుదు- ర్బలుఁడ వీనిఁడెలు-
 పలేడు త రాగ | దులగ్రహించువ- స్తువుగామిని
 ని- స్థలమతులగు గురు- పులవలనఁగాక || సు || ౩ ||

పంతువరాళిరాగము- ఆదితాళము. [౪౪]

కనుం గొనవలెకా- పరమాత్మకాగనుంగొన || ౧ ||
 తను రహితుండై- యనవస్థములొ | తనుపులం

(౨౩)

దునం- తరాత్తయగు ఘనుఁగనుం॥ ౨.

అనుదిత చరితము- లడఁగఁ ద్రోచితన | మ
న మేకాగ్రముగా | నెనయఁజేసియిత- రేంద్రి
యములు మన | మునకుఁ దోడుగాఁగా॥ మను
చు నట్టి బ్రహ్మత్రయములో దనము లయ్యె మీ
దమిత్తి యుపసే | చనమునయ్యెనే వ్వని కాత
నిఁగనుఁ గొనును గాక మూర్ఖుడెట్లు కనుఁ
గొనుఁగనుం గొన॥ ౩.

జంఘాటిరాగము- చతురశ్రచాళు. [౪౫]
కానరేయీ కల్యాణము॥ గానరే॥ ౧॥ మాన
పురుగు- వ్యర్థము నడప ని | ధానమైన సువి-
ధానము జ్ఞానము॥ గానరేయీ॥ ౨.

మేను రథముగా- మెరయఁగ రథికుఁడు |
దానికాత్తయే కా | వీని సారథి వి వేకఘనము
విజ్ఞానగుణంబే కా॥ మానసము గల్గి- యా
సింద్రియములు | మానిత హయములు- మఱి
గోచరములు | మానుగ విషయము- లొనఁట
చలనము | లేనిపదమునో- లిఁజెందు నందున॥
గానరేయీకల్యా॥ ౩.

శేగుప్తిరాగము- చతురశ్రకాలిలఘుళు. [౪౬]
భారమునీదే పగమపురుషనీ వారమైతిమయ్య॥

(౨౪)

భారము॥౧॥ చారువరితవం - దారుజనావనా
ధారేయజగ- తాగ-రణంబ మా॥భారము॥ ౨.

సారెకు విచయవి కారవేగమను| మారు
తమునఁ దూలి| దారుణతాపత్రయనక్రాదుల|
బారికుల్కి యుల్కి॥ తీరని పాతక భారమున
నుసం- సారాంబుధిఁ బలుచూటు మునుఁగు
చుక| దారియెందుఁగన కార సితావక- కారు
ణ్య ప్లవ గతిఁ గనుఁ గొంటిమి॥భారము॥ ౩.

సావరిరాగము- ఆదితాళము. [౪౪]
నీకేనమో- వాకమయ్యా ఓకరుణానిధి॥నీ॥ ౧.
శోకమోహరహితా కారుఁడవై- యేకానం
డత లోకములేలేడు॥నీకేనమో॥ ౨.

ఓకోభూతర- తైకనాభినే| మీకలితములై-
సేటయు నరములఁట| యాకరణినేయి- లోక
ములాన్వలు | వైకజ్ఞానా. నీకేంద్రియములు॥
నీకతమునని ద్భిక్తతనలుచున్- జేకొనినన్ను ని
రాకరింపఁగా| నీకుము నన్నుని రాకరింప వల-
దేకడఁజనదుని రాకరణమ్మిఁక॥నీకే॥ ౩-

శహసారాగము- భూతకతాళము. (౪౫)
ఎంతవాడవయ్యా నీ॥ వెంతవాడ వయ్యా॥
యెంతగి॥ ఎంతయైన నీమాయ- జంతరంబు

(౨౫)

లొనన్న! బంతివలెఁ దగిలించి యెంతో - గంతు
లు వేయింతువయ్య॥యెంతవాఁడ॥ ౨॥

భూగోళ ముననున్న - భూతంబులు భూధ
రైక! భాగమందు చీమలనఁగఁ - బరఁగియు
న్నవి! ఈగోళ మొకచీమ- గాగణింపఁ దగిన
తా! రాగణముల గ్రహములనొక- వేగమున ర
చించినావు॥ ఈగతిఁదగు నీగుణముల వేగతి జ
గతీగతుఁడగు- యోగియైన వర్ణించు శ్రీగజపతి
రాయవరద॥యెంత॥ ౩.

ముఖారిరాగము- ఆదితాళము. [౪౯]

పరికింపరే చతురులార॥పరి॥౧॥ పరార్థులువశీ-
కరింపవలసిన! పరవస్తు పరం- పరందిరంబుగ॥౨.

పరములింద్రియ- వ్రతతి కంటెగో! చరము
లు వివరింపన్! నరుల కంతక- న్నంబరమంతః!
కళణమాకలింపక॥ వరుసబుద్ధిత- త్పరంబుదా
నికె- నరయ నాత్మయింపా! శరీర మటపై- సర
విదానికె- బురుషుఁడరయనొ- ప్పుచుండుంబ
రుఁడె॥పరికింప॥ ౩;

శేవారగౌళరాగము- రూపకతాళము. [౫౦]
భేద మేలామటి! మోదమేలా॥భేదమేలా॥౧॥

(౨౬)

అదరంబు తోడహేయ | మైన దాని విడిచి
పరమ! మోదనీయ మును జెందఁగ! మొనసి
యున్న వానికి || ఫేదమేలా || ౨.

అదిలేక చూడ రాక | యఖిల గుహానిహి
తుండై | యాది యగుచు సంతరాత్తు | మైన
వాని || వేదాస్త్రాదితమైన- విశదయోగకౌశలము
న | వాదమెడల దెలిసి కొనిన. వరజ్ఞానియా
వానికి || ఫేదమేలా || ౩.

చలభైరవిరాగము- చాళురాలము. (౫౧)
అతనిదేచుమీ- యీతత్త్వం || బాతనిదే || ౧ ||
పతటి నెందే- నాతతజ్యోతియై | పూత విచక్ష
ణ- చేతోగతుడగు || నాతనిదే || ౨.

ఈ తనుపుర్రా- నేంద్రియములతో | భూ
తపంచకం బుతోడనే | చేతోగుహజౌ ద్విప
ర్తిలుచునే | జాతమైనయీ- శేతనతత్త్వం || బా
తనిదే చుమీ || ౩.

హిందు స్థానికాపీరాగము- చాళురాలము. (౫౨)
నిదుర మెల్కన రయ్యా! నిపుణులారయీ || ని
దుర || ౧ || వదలరానిదు. ర్వారమాయదే | నేడఁ
దమోగుణా- హితమహితంబగు || నిదుర || ౨.

చెదురు లేకయుర- శిరిధారగతిం | గదిసి చూ

(౨౭)

జరానీ| సదమల తత్త్వము- సరవిజూడఁగా|
విదితులయినస- ద్విద్యుల భజించె||నిరుర|| ౩.

ఆరభిరాగము- ఆదితాళము. (౫౩)

పరధీరుం డెవ్వాఁడో||పర||౧|| వరుసబహి ర్లో,
చరములైన తన- కరణంబులలో- గఁద్రిప్పికి
నుఁగొను|| పరధీరుం డెవ్వాఁడో|| ౨.

పరా జ్ఞుఖంబులుగా- మనకల| కరణంబుల
నిడఁగా-పరమే| శ్వరుఁడుగాన వెలిగా- నది
సం|చరించునిక్కముగా- గావున|| వెరవెటుఁ
గనియీ- నరుఁడు హేయగో| చరమలు గోరు
చు- చటులకాలదు| స్తరపాశంబుల- గఁదడి
వడునీ| కరణిఁ దెలిసెడు. మోమము విడిచి
న||పరధీరుం డెవ్వాఁడో|| ౩.

భరణిరాగము- ఆదితాళము. (౫౪)

ఉదారుఁడవు గావే| ఓ పరమదైవతమ నీవె||
౧|| సదయ హృదయనీ- వదనుగనుఁ గొనుచు|
ముదమున దీనుల- వెదకి ప్రోతువఁట||ఉ|| ౨.

చదువులు వెయ్యేలా సారెకు| చదివించు
ట మేలా| కదలని ధారణ గలదనిమదిలో| మ
దము గలుగనేలా|| ఇదిమూలంబని యెటుఁగరా
కనీ- వెద నొక్కొకని|| నెలమి దోచుచు||

(౨౮)

గొరువలేని కోవిదత నొసంగిపెం- పోదవ న
మితివం పద లొసంగుదువట||ఉదారు|| ౩.

పిందుస్థాని అసావే = ఆనితాళము. (౫౫)

సారాకార సీకేనమ| సారమత్యుదార||సా
రాకార||౧|| స్ఫారాదీనా- చారసజ్జనా| ధా
ర నిర్వి- కారయపార| సారాకార|| ౨.

ఘోరమైనసం- సారం బనునం| భోరాశి
నిఁ బడుటక| మేర మీటుభయ- భారము దీ
టంగఁ| గోగువారలకు- పారమైనయో ||సారా
కార సీకేనమ|| ౩.

భైరవిరాగము- రూపకతాళము. (౫౬)

సీమాయ తెమలింప- లేమయ్యా||సీమాయ||౧.
కామాది వశము నొంది- యీమేను దిర మ
టంచు|| సీమాయ తెమ || ౨.

సారంబులేనిబం- గారుపిచ్చికపనినె| వ్యా
రైన వివరింప- వశము గాదుగా| పారరహి
త సర్వలోక- కారణంబ వైతివీవు| ఘోరమై
న మోహంధ- కారమందు నుంటి మేము||
కారుణ్యంబున నీవే గారపింప వలయుఁ గాక-
నారాయణ గణపతిరా యారాధిత పరమపురు
ష||సీమాయ తెమలింప|| ౩.

(౨౯)

తోడిరాగము- ఆదితాళము. (౫౭)

సందేహం బేలా॥సం॥౧॥ ఇందు నందు నేక
మైయిం- పొందుబ్రహ్మ- మిందులోన॥సం॥ ౨.

ఎందుఁ గనుఁగొనిన- నేకమెయనుచు| డెం
దము ననుబా- టింపు తత్త్వము| ఇందునొం
డుమఱి. యందు నొండుననఁ| జెందు జన్మ
మృతు- లొందెడు సందడి॥సందేహం॥ ౩.

దేవగాంధారిరాగము- ఆదితాళము. (౫౮)

ఆయాత్మ తోచుటే- యరుదయ్యా॥యాయా
త్మ ॥౧॥ మాయాతి రోహిత- మానసులౌవా
రికి| నేయాత్మ యంచుదా- నేయంతిర్యామి
నైన॥గూయాత్మ ॥ ౨.

ఈ యింద్రియముల నెల్ల - నెందుఁబోకమర
లింది| స్వా యత్తము గమనమున- నమరఁజే
సి| హేయవిషయముల నెల్ల (- దో)యుబుద్ధి
తోమనంబు| దాయఁజేసిదానినానిఁ- బాయ
కచేర్చినఁ గాక॥గూయాత్మ దోచు॥ ౩.

సంకరారాగము- ఆదితాళము. (౫౯)

లోనే యున్నాఁడు॥ ఈశ్వరుండుమన॥ లో
నే॥౧॥ తానంగుష్ఠ - మానములగుహ్య- త్తాని
నంబుల భ- క్తాను గ్రహమున॥లోనే ౨.

(30)

ఐనవానికిం- బైనఁగాఁగల| వానికిఁ దాని-
శ్వరఁ డగుచుకా| బూనినే పురే. పునతఁడెయ
యిపొగ | లేని యన్నిఁబో లిరోయ కే మన॥
లోనే యున్నాఁడు॥ 3.

బృందావనసారంగరాగము- ఆదితాళము. (౬౦)
అదె యమృతపదవి॥ అదె॥ ౧॥ ఎద నింద్రియ
తతి- గదియఁదన మదియుఁ - గదల కుండు న
దె- కదా యొగమగు॥ నదెయమృత॥ ౨.

హృదయ బంధమై- యెడఁబాయక పెం
పొదపు కామగణ- మొయ్యనవీక్షఁగ| నది మొ
దలగుదేవు- పొదిగుణంబులు| వదలు నపుడెబి-
హ్మకశేనంబగు॥ నదెయమృత॥ 3-

వరాళిరాగము- ఆదితాళము.

౬౧

వాని వలన వి- శ్వముపుట్టున్॥ వాని॥ ౧॥ వా
నిఁడెలియ న- ర్పముఁడెలియ భూత| యో
నియ పుచుచుటి- యునక్షుగుండగు॥ వాని॥ ౨

పూనికసాలె- పురుగుతగుతువి| తానముస్మజిం
చుఁ. దాఁగొనునోపధు| వీ నేలఁబొడము- నీగ
తిజేపుని| మీన నెగులక- ల్గొమొట్టులట్టుల॥ తా 3

బిళహరిరాగము- రూపకతాళము- (౬౨)

తలపున నెదే వామమ్ము| దయఁబ్రోవలేవా॥ ౧

(30)

తులువతనము లోడి తమము, దొలఁగమృత్యు
బలముఁద్రోది, చెల్లనైన తెలివితోడ, వెలుఁ
గు నమృత ఫల మొనఁగుము॥తలఁపున నె॥ ౨॥.

పలువురు నీపగిది వీనమిఁ, బలువురువిని తే
లిసికొనమిఁ, బలుకువాఁడుఁదెలియువాఁడు, నిల
నర్చునెరెన్నన్ ॥ వెలియాసల మెలఁగిమృత్యు-
బలవత్తుర పాశముల్, నలియకధీరులునిన్నన్-
దొఁదియమృత ఫలమందిరి॥తలఁపు ॥ 3.

యగుకులకాంభోజి- త్రిపుటతాళము. (౩౩)
స్వామీ యంత ర్యామి॥స్వామీ॥౧॥ ధీమ
జ్జన-ధ్యేయసర్వసత్, త్మేమంతరనమ- సత్స
తీసికిదె॥ జగత్స్వామీ॥ ౨,

నీమహిమంబున- నేబ్రదుకుదురఁట, యీ
మానవులెందున్, పామగులకు నల- పాఠా
పానము, లేముఖ్యము లెందున్, ఈమారుత
ముల- నిందుపశ్యధో, గాములఁ జేయుచుఁ-
గాతువీవెకా॥స్వామీ॥ 3.

కల్యాణిరాగము- రూపకతాళము. (౩౪)
దేవాధిదేవనిన్నె- సేవింతునయ్య॥దేవాధి॥౧॥
నీవాఁడ నేననుచు నన్ను, నేవేళభావింతు న
య్య॥దేవాధిదేవ ॥ ౨.

(39)

ధ్యేయంబు నీ వేయని- శ్రేయేనిదానంబు
 ౧। ప్రేయంబులైన- పాయంబులనియు । నీ
 యొక్క- కరుణయేయు- పాయంబటంచు నా ।
 రాయణ గజపతీంద్ర- రాయవరద యనుచుండ
 లంచి॥ దేవాధిదేవ॥ ౩ -

జంగలారాగము- ఆదిరాశము. (౩౫)

ప్రాకృతునకునీ పదవిదొరకునే॥ ప్రాకృతు॥ ౧॥
 చేకొనియాని- రైకృత పురుషుని- నాకలించు
 బి- హ్మవిద్య దెలియని॥ ప్రాకృతు॥ ౨-

లోక మెలక- రాక్షసులమనుచువి- వేళబుద్ధి
 భావించి యీకృతకంబున- నెట్ల కృతకంబు- చే
 కురుననిచ- ర్పించి ధీకలితబ- హ్మైకభావును-
 లోకుని గురునివి లోకింపనతఁ దేకాగునిద
 ను- స్వీకరించిహితుఁ - డైకరుణించినఁ - గాక
 కేవల॥ ప్రాకృతునకు॥ ౩.

నవరోజారాగము- ఆదిరాశము. (౩౬)

ఎన్నఁదరమే॥ యీశునిమహత్త్వం॥ బెన్న॥ ౧॥
 అన్నియు నెఱిగి స-మున్నతుడై తన॥ కన్న
 మేటి లే- కున్న వాఁవిధ॥ మెన్నఁద॥ ౨.

మున్నుమున్నుసం పూణ తపస్సం॥ ప
 న్నమగుచునా- బిహ్మము సృజింప॥ నిన్నిళు

(33)

మువిల- సన్నామకమే | యన్నపాణా- ద్యా
త్య క మెసంగు || నెన్నడర || 3.

హమిరుకల్యాణిరాగము- ఆదితాళము. (౬౨)
వదలునే భవపాశము || వదలు || ౧ || సుదాబి
హ్లాసి- జానములేక | ఉదారమగుపద- మొ
దవుటేయరది || వదలునే || ౨.

ఆద్యధనాకలి- యజ్ఞాదికీయ | లిదియెటు
గక పదు- నెనిమిది జనములు | గదసచేయునీ- క
ర్కమేమేలసి | మదినెంచిస జర- మరణము నను
నివి || వదలునే || 3.

శేదారరాగము- ఆదితాళము. (౬౩)
పరికింపగ వి శ్వరూపమే || పరికిం || ౧ || సుర
వి- జూడనలు- తరుండె యఖిలా- న్తరాత్మ
యగు నా- తనిశరీరము || పరికింప || ౨

శిరము దివముసు- స్థిరమ గరజనీ | కరదినక
రులీ- త్తణంబులై | హరిదంతరములై- యమల
శ్రీవణము | లరయశుతులు వ్యా- హరములై
తగు || మరుత్తుపాణము- మటిదన యతః- కర
ణముఖలలో- కవికారములొ || పరి || 3.

గాళిపంతురాగము- ఆదితాళము. (౬౪)
కప్పఫలములే కగ్గములు || కప్ప || ౧ || శృష్టిక

(38)

రక్షయ- శిష్టిఁజేసి మనఁ కిష్టఫలములిడు- నీ
తుని నెఱిఁగిన॥కష్టఫలములే॥ ౨.

ఇష్టాపూర్తము- లేమేలనిని॥ గుడ్డస్థముల
ని గం- తోవముఁ జెందెడు॥ శిష్టులు పుణ్య
వి- శిష్టలోకముల॥ తుష్టిఁజెందితుది- భృష్టు
లగుదురఁట॥క॥ 3.

పంతుకరాశిరాగము- ఆదితాళము. (30)

ఇందలు నెఱుఁగరుగా ఓదేవ ॥యిందీటు॥౧॥
ఎందలు తమతమ దెందము లఁగడ॥ విందు
సేయురూపుందలపోయుదు॥రిందలు॥ ౨.

కొందలు ప్రతిమలయందుఁ దలంతురు॥ కొం
దలురవియందుం దనుకొందురు॥ కొందలుచీరలఁ
గూడదనుచునతి॥ మందులగుచు బయలున్ దీల
కింతురు॥ కొందలు కన్నులు కుదురఁగమూయు
చు- నందమైనయొక చందముఁగందురు॥ ఎం
దతెట్లు గనినందమముకా నమ- ముందుఁగం
దురానందమయునిని॥న్నిందలు॥ 3.

ముఖారి రాగము- ఆది తాళము. (31)

కిమిదమ హూ-సుమహిమన్॥కి॥౧॥నమతియ
డె-న్నమతిగ లే॥నమతినయో-నిమజ్జతిగ॥ ౨.

కిమపితృరూపమస్తీ॥ సమాచప్తే స॥

(3X)

భ్యావాగ్ | కిమిత్యక్తే కిందిదపిన | సమర్థయి
తుమలమిశ | కిమిదమ హేమ || 3-

గౌరీపంతురాగము- అటతాగము [22]
నీవెకారణంబవు- అందఱును | నీవె జీవనంబ
వు || నీవె || ౧ || దేవదేవమేము- నీవలననె పుట్టి |
నీవెయాధారము- గావర్తించితిమి || నీవె || ౨-

భావనియతి కాలము- అలవోకస్వ | భావము
ననఁ జాలము | జీవులుభోగంపు తావులువిత్వం
బు | నీవలననెగాన కాపుకారణములు || నీవె || 3

దేవాయతివేలము- నీమహిమము | భావింపఁ
గఁజాలము | ఏవిధముననీదు భావనగలిగింది |
పావన మొనరించి కావనీవెగతి || నీవె || ౪-

ఏవేళను మేమే ఓజగదీశ | నీవారముగా
మె | యావతార్కలమునారా యణగజపతిరా
య | భావిత నతజన పావనపరమేశ || నీవె || ౫-

శన్యాకిరాగము- అదిచావు- (23)
పరుఁడగువానికి సరిగలఁడే || పరు || ౧ || పురు
షుఁడొకఁడును- భుక్తిఁడు బాహ్యభ్యం | తరుఁ
డమూర్తుఁడ- తురముపైపై || పరు || ౨-

స్థూర దనలంబున- స్ఫులింగములుదు | కుగ
రగణనములే- కరణఁబొడమునీ | వరుసఁవిధజీ-
వజాతమాయ | క్షరునందె పొడము - గనునం

(32)

దే లయము॥ పరుడగు॥ 3.

పింహళరాగము- మిశ్రచాళు. (28)

సత్యవాదికే. జయంబగు॥ సత్యవాదికే॥ ౧.

సత్యముడప్పిన- జనులకెపుడుదో॥ గృత్యముగా
క- గతిగలుగునే॥ సత్యవాదికే॥ ౨.

సత్యమైనమొక- నిధానమలవడు॥ పృత్యక్ష
ముదే- వ యానమనియెడు॥ సత్యంతాత్మ- బ
యికశ్రోవయల॥ సత్యము న నెఱుఱి- జరులు
చేకొనిరి॥ సత్యవాదికే జయంబగు॥ 3.

మూకపుసురాగము- ఆదితాళము. (29)

అతివాదియగునే. పాజ్ఞం॥డతివా॥౧॥ కృ
తమడియాక్క- క్రితుడైయాక్క॥ రతియొక్క
గూ- చతురుడైవవా॥డతివాది॥ ౨.

యకులనఘులుబ- హ్నవర్యసుజ్ఞా॥ నతప
స్సత్య- స్వితులెవ్వనిన్॥ సతతముకుత- క్త
నుపునఁ గాంతు॥ రతని యాపుపా- కాత్కనె
ఱుగువా॥డతివాది॥ 3.

దర్బాగురాగము- ఆదితాళము. (30)

పరావరునినూ- పముగమనంతనె॥ పాయుకూ
ర్తను- హేయములెల్లన్॥బరావరు॥౧॥ తెర
లువపుడెసల- దియముకర్కములు॥ కరలుహృద
యం ధ నంబునదలును॥పరావగు॥ ౨.

(32)

హీరణ్మయంబౌ - పరకోశంబున | విరజంబగు
చుక - నిరవయవంబై | పరిశుద్ధంబై - పరవిదులకు
గో | చరమగుజ్యోతి - స్సారమైనయా || పరా || 3

జంఘాటిరాగము - అటతాళము. (22)

ఆనందమయుఁ బర మాత్మఁ దెలియుఁడీ || యా
నం || ౧ || వానిఁ దెలిసిన - వాఁడున్న వాఁడు |
వానిఁ దెలియని - వాఁడెలేని వాఁడైనఁడ || ౨ ||

వానివలనబయలు - వాయువస్సి జల | మీ నేల
యుఁబుట్టె - నింవోపధులుక | పూనియన్నము
దాన - పురుషుఁడన్నమయుండు | లోనపాణ
మనోవి - జ్ఞానమయులలోనున్న || యానం || 3.

హింవోళరాగము - ఆదితాళము. (23)

నిత్యానందమయా నిన్నేతలఁతు || నిత్యా || ౧ ||
సత్యానంత జ్ఞానాకల్ప | సత్యకామ యో స
త్య సంకల్ప || నిత్యానందమయా || ౨.

అత్యంతాశ్చ ర్యామిత వికల్ప | సత్యలోక క
ల్పనశిల్ప | భృత్యభూతవరు శేంద్ర సమీరా |
దిత్య మృత్యు ముఖ దేవ యనల్ప || శ్రుత్యంత
శ్రుత సూక్ష్మా కారణ - గత్యంతర్గత సకలాధార |
య త్యంతరం నిత్యనికేతన - గత్యంతర ములు
గావు కావు మిఁక || నిత్యానందమయా || 3.

(3౮)

దర్బారు రాగము- ఆదితాళము: (౩౯)

దేవదేవ నీ కేవలదనములు | నీవే శరణము ని
త్యంబున్ || దేవ || ౧ || ఏవేళలనే తావులనుండెడి |
జీవులనెల్ల ను బ్రోవదండ్రీవగు || దేవదేవ || ౨.

కోపదులును యో గావిష్టులుమూ | భా
వళియునునదింపన్ | దేవరవేషటి యీవిశ్వ
మునకు | జీవనమూలం బై వెలసితివో || దే || ౩.

నీవహూరమా దావలా వుడె | హూవా
లాడని జోవనియున్ | దేవుడవుమహా దేవు
డవనియును | హవిష్టుడవని భావించురుశీ || ౪

నీవున్నతుడవు నేనజ్ఞుడనని | యీవిధమె
టుగుట యేతగున్ | నీవింవియమల కావృ
తించేసితి | కావునఁదెలియఁగ నీవవలెస్సగ || ౫

లాహవీశతి లోవర మవరము | భాంపిచు
టకుం బ్రోధవమున్ | దైవాధీనతఁ గావించి
యునన | పావృతనీమతి జీవులకొసఁగితి || దే || ౬

కావీవియానని ధీవృత్తులుఘన | మైవారిం
పన్గావింపన్ | ప్రోవలునరకము దేవస్థానము |
కైవడిమీరివి భావింపఁగ నో || దేవదేవ || ౭.

తావకీనమా నీవులమేమక్క | తావజ్జులమై
నేవింపన్ | నీవదియీవిగ భావిం దెదవట |

(3F)

మావినయమునీ కావశ్యకమట॥దేవ॥౮.

ఈవసుధనెయీ జీవులనేకం॥ టీవనిలం
చుట హీనముగా॥ వేదిధములలో కావళులెల్ల
ను॥ నీవీయెయనుమతి నీ వేయొసగుము॥దే॥౯

ఏవారలనిల నీవిద్వేషుల॥ భాషింతును నే
నో వరదా॥ నీవజ్ఞాహతి చేవారలహతి॥ గా
వింతునెడమ భావననిడతము॥దే॥దే॥ ౧౦.

నీవిధిచొప్పున నావర్తనమగు॥ చో వరలగ
ని మ్మావిధమున్॥తోనదప్పుచో భావుకముగ
నా॥ ధీప్రుత్తులనిడి దిద్దుముచక్క॥దే॥ ౧౧.

ఏవగింపదగు కావరమెపుడుక॥ భాషించున
చొప్పజకుండక॥ నీవిజ్ఞానము నీవరగుణము
లు॥ కేవలమనుకూ లాహమగుతక॥దే॥౧౨.

ఆపలీచఃఖము నాకలించునటు॥ లాపిశ్వే
శ్వర బోవవలెక॥ తావకకృపనా మైవర్తియి
గతి॥ భావుకమతినొరు మైనేనిడవలె॥దే॥ ౧౩.

శహనారాగము- అటతాళము- (౮౦)

మాయంచు దయనేయ వేయోజగదీశ॥మా॥౧
నీయానతిచేనీ- మాయాచక్రిమ॥ హాయం
త్రములో- హాయకపడుచున్న॥మాయంచు॥౨

ఏయాత్మలకైన నీచక్రిము॥ శ్రేయోహతి

(౪౦)

గానకా | స్వీయాకృతిభవ దీయాకృతి యన్త |
రాయంబుల వీడజేయంబులుమాకు || మా || ౩.

ధ్యేయండువునీవే - యండఱకుని | శ్రేయనం
బునీనే | వేయునేలనా రాయణగజపతి | రాయా
భీష్మప్ర దాయక జగదీశ || మాయందు || ౪.

చేగదారాగము అటతాళము. (౪౧)

పొలుపైన గోవున్నది - బ్రహ్మమునకు | నెలమి
సేయుచున్నది || పొలుపైన || ౧ || లెలియనాల్గు
డుగులు - గలదదిపదియాలు | కళలనింపగుచుని -
మగలమాబ్రహ్మమునకు | పొలుపైనగో || ౨.

వెలయుతూర్పు మొదలు గల నలుదెస లును |
వెలుగునాల్గు కళలు గలయడుగనియందు | యి
లయుబయలుపైని గలలోకిమంతయ | జలధి
యుననునాల్గు కళలదియడుగొండు || పొలు || ౩.

నెలయునునలవేడి వెలుగును మెరుపును | జ్వల
నముననునాల్గు కళలదిమటియొండు | లలిగన్నచె
వియు ల్లముప్రాణమునాల్గు | కళలదిచిరణము
గలదునాలవది || పొలుపైన || ౪.

తోడిరాగము - రూపకతాళము - (౪౨)

ఫలముగలుగునె | వలయువిధులు సలిపినచో ||
ఫలము || ౧ || ఇలయు దీపియు నెలమినేలు | నల

(౪౧)

దొరయా నల్లకొడబడ|| ఫలముగలుగ|| ౨.

తెలిసి నవాడొకఁడు|| మఱి|| తెలియని
వాడొకఁడు|| గలుపుదురొక చండమునన|| క
లుగ దెడము గనుఁగొన|| వలనెఱిగినవాడొ
కఁడు- పరిసరవోడఁచి తలఁచి|| తెలివితీర్చు
యోగముగ- సలిపిననది బలిమినమరు||ఫల|| ౩.

కన్నదారాగము- అటతాళము. (౪౩)

కన్నాడెందు- సర్వేశ్వరుఁ|| దున్నాడె|| ౧||
పొన్నోయిన నొప్పు- చున్న గూపుమై|| నున్నా
ముంజె- నున్నాముంజె|| యున్నాడె|| ౨.

ఎన్నరానివాడగుట- మన|| కన్నిటికిని
పొప్పగుట|| కన్నల లోకము కన్నెనరవియం
దు|| న్నాడనియోగు లన్నారనియందు|| ౩

బేహగురాగము- రూపకతాళము- (౪౪)

తెలియవలెం- బరమాధుఁబున్|| దెలియ|| ౧||
నిలువనిగూపుది- నిలుచు గూపుదియు|| నల బ్ర
హ్మముచే- బలిమిఁజెందెనని|| తెలియవ|| ౨.

కలఁడుతానున తలబహ్మమునని|| తెలివి
తెలివో- బలుపాశంబుల్|| బలిమిఁబట్టును
జ్వలమైనబహ్మము|| గలదని తెలియ|| బలిమి
నూడునవి|| తెలియవలె|| ౩.

(౪౨)

శ్రీరాగము- ఆదితాళము.

(౪

అఁడేగతిగా- నా||కత||౧|| గతియెండున్|

గానానా- కతులశ్రీ- యుతుఁడేవ్వా||కత||౨.

ధుతగంసులసా- ధువులఖిలా| త్కృతజేనం ద
అనుకస| వృత్తులై హితులై- సుతపసుకలుస|
స్థుతిశాలులునా- మాసులెవ్వని||స తతమంగళా-
స్పదవగుచక్షముక- సతముగన్దొనక- గుతూ
హంబున| నతిలోకంబులు- నచ్చిద్రుమలౌ-
ప్రతిములు సేతురు- వనములోపల| నతఁడే|| ౩.

కళా శ్రీరాగము- ఆదితాళము.

(౫౬)

ఓయధీశ యీవిచిత్రజగమున- కాయువుపెల్లు
నునీపే||౧|| ఏయెడలను మేముతిరిగిచూచిన| నీ
యమోఘ దివ్యదీప్తిచాయలె||యోయధీ||౨.

సాయపేఠదరశిచరను కరమలు- తోయ
దములమెఱయె|| సోయగంపు కుంఠనంపుబం
గరు- చాయయందు బొరయన్| ఆయతమ
గు నాకీధీయనితల- పోయనొప్పు నరయన్|
ఆయుదార దీప్తులై నీయవి| రేయుఁబగలు
పెలుగు వెలుగు లట్టలై||యోయధీశ|| ౩.

రేయుపేఠదరకల ప్రకాశము- శ్రీ) యె
స్థంగపేలయన్| వేయుమేచకంబులట్లు భువి

(౪౩)

దివి- మూయుచుండి వేలయన్ | పొయ్యై
న పొయ్యి యొక్కటి కను- మూయ కుంఠ నర
యన్ | బేరియ మైన యొక్క నెమలియనుమ
ది- జేయునదియునీ విచిత్రమహిమ మె॥యో॥

పొరియ మొప్పనామని సౌకభముల- జే
యు గాక్షులమరం | గోయ దగిన పూవులెల్
వేసగి- బూయుచుండి వేలయన్ | నీయు
దారదృష్టి చేత ననినర- పాయమగుచుండన
రన్ | వేయునేల నుజ్జ్వలంబులునుగమ- నీయ
ములును నెప్పియప్పి నీయవి॥యోయ కీశ॥౫.

శైరవిరాగము- రూపకతాళము. (౫౭)

జయదయానిధే హే దేవ॥జగి॥ స్వయమిదం
జగదఖిలం | నియమయన్ నిజబలేన్ ॥జయ॥౧.

శ్వయిభక్తింధారయతో | నయన నానాశు
భాని | ధియః ప్రియోదయసేనః | స్వయంజ్యోతి
రయిత్వమసి॥జయదయానిధే॥ ౩.

శైరవిరాగము- రూపకతాళము (౫౮)

ధీరాద్భుతవరిత మఱానా | దారదేవాదేవా॥
ధీరాద్భుత॥౧॥ స్ఫారాఖిల భవనజనా | ధార
శుభచిచారా యో॥ధీరాద్భుతశక్తిత॥ ౨.

పారావారములు వనా | ధారధరాధరముల్ |

(౪౪)

ధా ౩ భగము ౫ త్వత్కగు | తా రచనలు
గావే యో || ధీగాద్భుతచరిత్ర || ౩.

సారాసారము లెఱిగెడు | వారాశలువె
డలక | సారభవద్ధానరసా | సారభరితుల
గుమ రోధీరా || ౪.

రారాజిత భవ్యగుణా | ధార శుభాకార |
నారాయణ గమ్యతీ రా | యారాధనములుకై
కొను || ధీరాద్భుతచరితమ హేమాదార || ౫.

మధ్యమావతిరాగము. అటతాళము (౮౯)
ఇంపైనది సూపే- యాత్మ తత్త్వం || బింపై || ౧ ||
పెంపునపుతపిత్త సంపదాదికం తె | సాంపుమీ
రసశియింపని దగుట వె || యింపైనదిసూ || ౨.

సంపన్నంబైనం దక్కిన వెల్లు | పెంపొందపు
గానక | తెంపు సీనివాని దెగడి యాత్మని |
పరంపాపాసన సల్పువాడుదొర || యిం || ౩.

పంతువరాళిరాగము. అటతాళము. (౯౦)
మునుమున్నొకడేసుమీ- యన్నిటికిని || ము ౧.
మునుమున్నీదియది యనరాదు గనరాదు | వెను
కపేళ్లు రూపులును గాంచెనింతియ || మును || ౨.

అనయంబొకడిండు- న్నింకియుండు | మన
రూపములందున్ | అనలమరణియందు దనయె

(౪౫)

రను త్తురమును | బెనగొన్న విధమున నొనరె
వాఁడెయ్యొక్క || మునుమున్నొక్కఁడె || ౩.

తనువులందువాఁడే - వేత్తేట్రుగఁ | గనుపట్టు
చున్నాఁడే | మునుజీవనముదర్శనమాదిగాఁగల |
పనులఁచాణముఖ్యపదములవేలయుచు || ము || ౪.

పనులపేళ్ళ జాడం - దలఁచినవాఁడు | ఘనుఁ
డు గాఁడు జాడకా | మనలకెల్ల నాత్మ యని
వానినుపా | గనఁజేయుటనిం డినజ్ఞానమును
మ్ము || మునుము || ౫.

శేవారరాగము - అటలాశము. (౯౦)

సమస్తంబాస్కమయఁబొ - కనుంగొనఁగా | న
మ || ౧ || శ్రీమమున నీబ్రహ్మముత్తమములా |
కమువేల్పులుభూ | తములుననెడునీ || సమ || ౨.

శ్రీమముదప్పివీరి - నేవేట్రుగఁ | దమునఁద
లఁచువానికా | ఆమరినయీబ్రహ్మముమొదల
గువ | ఇకమునిరాకరిం చుమాటిమాటికి || స || ౩.

అనందభరనిరాగము - రూపకలాశము. (౯౧)
అందమైన బ్రహ్మవాదము - మును - మునులచే
సి | రంధ || ౧ || ఎందుఁగలిగి యెందుఁబ్రతికి | యెం
దులయము జెందఁగలమొ | యెందుఁచుకా సుఖదుః
ఖము | లఁదటనెయ్యది యనియి || ట || ౨ -

కొందటండ్రకాలమేయని - గ్వభావమును

(౪౬)

ను. కొందఱుండు నియతయేయని. కొందఱు
యశ్చచ్చహతు. వింశభూతములే యనిమఱి.
కొందఱుప్రకృతియేయని మఱి. కొందఱు పురు
షుడని యిట్లు కొందఱమైనా. ౩.

మందబుద్ధి విడిచి పొందుగా- మునుల్
సమాను. అందుఁ జూచి చేర్చి క్రిందుగా నంద
రానిదొకనిశక్తి- యందుఁగలమ గూఢ మగుచు. |
నందెగలిగి యన్నియు నిర. వొందు వాడెట్ల
హ్మనుచు. నందమైనా. ౪.

బ్రహ్మరిరాగము త్రిపుటరాగము. (౯౩)

పరమబ్రహ్మము దేలియవలెనదే. పరమార్థమని
యెఱుఁగవలెంబర॥౧॥ తురమవ్యక్తమ తురమ
వ్యక్తము. తురాతురాధీశ్వరుడగునొక్కఁడు॥

తిరముగానిభో- గరసపాశముల. పరతం
త్రింపిటు- పట్టువడుం. బరమపురుషు సు-
స్థిరమతి నిల్విన. సగవినెల్ల పా- శములును స
డలును॥ పరమబ్రహ్మము॥ ౩-

నాటరాగము- త్రిదిరాగము. (౯౪)

జగన్నాటకవీలా- శాలినన్ను బోవఁడో॥ జగ
న్నాటక॥౧॥ జగతి దేవ- షిగణంబులకే- నగ
మృతా- సగిది వాడో॥ జగన్నాటక॥ ౨.

(౪౭)

జగంబులుక- జగత్పతుల్ - జగద్వాసులును-
నర్వంబుక- దేవినపై- సుగంభీరగహనంబగు- ని
రులకున్ || మిగులనవ్వల- సొగసుగానిం- పగుచు
లీల- నగుచున్ వెలుంగు || జగన్నాటకలీలా || ౩-

కమలామనోహరీరాగము- ఆదితాళము. (౯౪)
దేవమహాను | భావకావవే || దేవమ || ౧ || ఈవి
శ్చంబుం- గ విం చినయే | జీవాధార- కేవ
లాస్మయే || దేవమహాను || ౨-

పావనరూప | పరమపురుష | సేవాపరజన |
సేవధీ || తావమహిమం- బీషధంబనుచు | భావ
నసేయుట- మావశమే || దేవమహాను | ౩-

సురతిరాగము- ఆదితాళము. (౯౬)
నీనానా సద్గుణములకు | నిత్య జయమంగళం ||
నీనానా || ౧ || దీనానాధులను బోధింపు న | మానా
నారతవయోధి || నీనానా సద్గుణములకు || ౨-

నీనామామృతము కైకొని | యాన-దంబం
దువానికి | మానావ మానములకును | మానసమ
దియవికారము | నీనానా సద్గుణ || ౩-

శ్రీనారాయణ గజపతి ప | దానంతర్య రా
యాహ్వయ | భూనాథాభీష్ట ఫలసం | ధానానా
రత కయోధి || నీనానా సద్గుణములకు || ౪-

(౪౮)

భస్మాపిరాగము - ఆదితాశము. (౯౬)

ఇదిగాదదిగాదు ఆబ్రహ్మం॥ బిదిగా॥౧॥ ఇది
మహి మొదలగు నదిగాలియుబయి లదియిది
గలదియె॥ య్యదియెబ్రహ్మమది॥యిదిగా॥ ౨-

ఇదియె మూర్తామగు నిదియె వినశ్వర॥
మిదియున్నది యయ్యెన్॥ అది యమూర్తమగు
నది యమృతంబగు॥ నదియె వ్యాపకంబు పరో
క్షంబగు॥నిదిగా॥ ౩-

ఇదియధ్యాత్మా ధి దైవశములను॥ భిదవే
జగుచుండు॥ మొదటివాని రస ములు దృ
క్పగుషులు॥ తుదివీ సూర్యుడును తదిధి
ష్ఠాతయు॥నిదిగా॥ ౪-

ఇదిమిథితంజై నది కాసుంభము॥ మొదల
గు దానివలె॥ పదపసత్యముల మొదటిసత్య
మని॥ సదుపదేశమా పదమెయు త్తమం॥బిదిగా
దదిగాదు॥ ౫-

చల్లభరవిరాగము - తి)పుటచావుతాశము. (౯౮)

ఉరుభూతమునూర్పులెశశ్రీములా॥యు॥౧॥
శరశంభనయుగ్జ్వలనము వలనం॥ జరచు పొ
గలకి యె బరగెమినుకలా॥ యురుభూ॥ ౨-

సరవిముగ్ధజు స్సామాధర్వాం॥గిరత్తిహాస

(౪౯)

పురాణ వీద్యా! స్ఫురదుపనిషదా ద్యురుహా
తృతీయా! వరణశ్లోకో తురగము లాడిగా!
మరుభూతము॥ ౩.

ఆరభిరాగము- ఆదితాళము. (౯౯)

అనాహృక్రంధే యాశ్చయుండే॥ నానాహృక్రంధే
తానీక్షింపం గా నొండులేయి॥ నేనాయ నని
యే వానినేగనియె॥ నానాహృక్రంధే॥ ౧-

నేననునాంధే- పురుషం॥ నేనాడెనో
కండే॥ గాన బెదరియే- గతి బెదరితినో- నేనో
రుండు మతి- పేరియెడననియె॥ నానాహృ॥ ౩-

తానొంటియెగ నన్- రెండవ॥ నానిగోరె
లోనన్॥ చానమగడునై- సంయోగంబున- నీ
నెయిలిగట- మానుసులెల॥ నానాహృ॥ ౪-

ఆనెలంతమిగలన్- పాత్రై॥ నానాహృపము
లన్॥ బూరవాడునటు- పై నెగడినన- నా
నాపీఠముల- యోనులగల్గె॥ నానాహృ॥ ౫.

శుద్ధసారంగరాగము- ఆదితాళము. (౧౦౦)

అది రమాకాశము- పత్యము॥ కు) నదిగదా న
త్యము॥ అది. ॥౧॥ నిదురఁ జెందెడు తతి నేద
నిద్రయముల॥ గుడిగొని పురుషుండు కదసి
పన్నుండు నెయ॥ నదే॥ ౧.

(౫౦)

మది పరివారముతో - లోలోపల | కదలు
మందుఁదా నె | ముదమున దొరజన - పదమున నె
జాన | పదులతోఁదిరుగు - పగిదికలలలో || నడె || ౩.

ఎడహితనాథులచో - బురీ | తదుపాగతుఁడగు
చో | ముదముననాదొర కదలకొక్క - చో | బొ
దలు కైవడిని నిదురనొందు నె || డడెపర || ౪.

చెదరునిప్పు నందుం గణములునూ | ల్హ
దవు లూత యందున్ | పదిల మైనచొ ప్పొడ
వఁ ఛాణలో | కదేనభూతము లుదయ మం
దునఁట || యడెపరమాకాశము || ౫.

తోడిరాగము. ఆదితాళము. (౧౦౧)

పట్టు వడుఁ జూమి - జగము || ప || ౧ || పట్టెటిం
గి యాశ్చర్యపదము - నిట్టిదనియెటుంగుచో || బ || ౨.

చీట్టుగొట్టు భేరియట్ల - పట్టియూదు శంఖ
ముం | డట్టిమీటు వీణెయునను - పట్టుల న్నెగ
న్ || బుట్టి నెలికిఁ బోవురొదల - నిట్టివనుట కప్త
మా | పట్టులందెపట్టుకొనినఁ - బట్టునడుటయెట్టు
లట్లు || పట్టువడుఁజూమి || ౩.

సురటిరాగము. ఆదితాళము. (౧౦౨)

పాలింపవే యనఁ - జాలుదుమే || పాలిం || ౧ ||
మేలుమేలు ను మ్మేలుచున్న శుభ | శీలుని ని

(౫౧)

నుఁగనఁ జాలక నేడిక॥పాలింప॥ ౨.

మేలొనఁగూడిన మేమెవలంతుల | మాలో
చనమున ననుకొనుచున్ | కాలవశంబునఁ గష్ట
ము గూడిన | పాలుమాలితి శ్వరాయటంచుక॥
స్థూలమతుల మె మ్రొలనున్ననీ- లీలలెటుంగక
రూలుమఁ బడుచున్ | మీలితాక్షమై పాలుఁ
ద్రావెడి వి- డాలముగతిపై కేలుమోడ్చిపరి॥
పాలింపవే॥ ౩.

హిందూస్థానీ కావీరాగము- ఆదితాళము. (౧౦౩)
వందేహం దేవం॥వందే॥౧॥ తందయామయ
భావం | తాత సకల జగజ్జీవం | సందర్శిత పర
వస్తుభావం | సంసార మహర్ణవనావం॥వం॥
మందేహోః కృతప్రిస్తావం | సందేహం
ధియా లావంలావం | యందురితా రణ్యదా
వం | విందతే మునయస్తావం స్తావం॥వం॥౩.

వందారూణా మేవం | సందోహ మనీశము
ద్భీవం | మందార మివచ గ్లావం | నంద
యంత మా నందస్వభావం॥వందేహం॥ ౪॥

ఖమాజారాగము- ఆదితాళము. (౧౦౪)

జరావర తే మంగళమ్ | పరమ పురుష జయ
మంగళమ్॥పరా॥౧॥ చరాచరాత్మక జగత్సం

(౩౨)

భరణి పర యనగణా కర ధిమహిమః॥ప॥

చరాయతవగణ భరానశిశమ॥ నైరాస్మిని
సదాధర నియో॥ దురాచరణ కృతి నిరాకరణ
త॥ త్వరానరాస్మై శుభాకరాః॥పరా॥ ౩.

ధరాభరాద్యా నిరతరాస్మై॥ గర దిరప్య
ఋభీరవాః॥ విరాజ్నిభా గరశ్చతారా॥ నై
రాణిచ స్ఫురద్వియాతే॥పరా॥ ౪.

గిరామవృగో చరోసిభిగవః॥ మరాస్మనాం
వ్యం దుస్సేవః॥ వనారాయణ పదగహిత గ
జప తిరాయాభిధానరాజరక్షక॥పరావర॥ ౫.

శారాష్ట్రర గము- రూపకతాళము. (౧౦౫)

ఆది బ్రహ్మ మొకగడే- అదే గంగామ
య్యో॥నాది॥౧॥ వేదనీయ మొకటివేటు- లే
మగుర్వ మదియె గా॥నాదిబ్రహ్మ॥ ౨.

ఈదేవామల లోనన్- ఎవ్వనికీ వేదనం
లు గల్గుల్సోనన్॥ కాదుబ్రహ్మమనినదొకడు-
లేమ వాని కిట్లుత॥ ద్వేదివామ దేవుడుమ-
న్నాడు॥ద నే తలంపె॥నాదిబ్రహ్మ॥ ౩.

ఏదెననీ తెల్వ పెద్దయ్య - వల్పు లేన॥ నా
డగంబు నిడరుత్పయ్యన్॥ భేద మెవ్వఁడుండు

(౫౩)

తలఁచు- తా దేవత నేని తెల్వి | లేదటంచు వానిన

శువు- గా దేవత లెన్నుదు రట || యాది || ౪.

భేద పేదనంచు వానినే- వేల్పులెల్ల | మాదు

పశువుటండు) వానినే | స్వాదువస్తు వట్లు

తామి- యేమిగొండు) గానరిట్టి | వేదగంబు

కలిమిపాని- కాదేవత లియ్యకొన || రాది || ౫-

సావే3రాగము - ఆదితాళము. (౧౦౬)

ఏకమైన యాస్క సర్వాంతర || పేకమైన || ౧ ||

అకలి దగయును శోక మూర్ఖులుజ- రాకులతయు

మృతి లేకయుండునది || యేకమైన || ౨.

• లోకంచునఁ జూడ నీయాత్మన | నేకులె

టింగి జూడన్ || లోక విత్తు పు త్రాకాంక్షలను

ని- రాగదింబిభి త్రాకృతులగుచు రేక || ౩.

లోకోన్మరుడెందున్ పాండిత్యము | ఎ

కొని తనయందున్ || పా్రికవ్యమడచి బాలుని

పలెనయి- మూకరీతిమా నాకలితుండగు || నే || ౪

ఏకాంతమునించున్ సర్వైశణ | లేకరీతి

నొండున్ || గాకనివానికిఁ బోకబొమ్మణుం-

డేకత్కర గుని యె కడతేరు || నేకమైన || ౫.

అ గాణాపాగము - త్రిపుటచాళ. (౧౦౭)

కొననే యపుతత్వము- సామాన్యండు || గో

(౫౪)

నునే॥౧॥ ధనసమృద్ధి మే దినిగల్గినజే॥ వన
ము సాధ్యమగుఁ గనమె దానిచే॥ కొనునే॥౨

పెనిమిటి యింపనియున్ భార్యయు॥ తను
జుఁగు నింపనియున్॥ ధనమునాదిగాఁ దనకొ
ఱకింపా॥ నని గాకవాని కనియింపగునే॥కొ॥౩

ఒనరుబిహ్వమైనన్ క్షత్త్రుంబుకా॥ ఘనహ
కములైనకా॥ మనవేల్పులుభూ తనికాయము
లన్ని॥ యనుప్రియంబులొ॥ దనకమనింతియ॥౪

తనకేప్రియమయ్యెకా సర్వంబుం॥ దనయా
గ్గమయ్యెన్॥ అనయ మాత్మద శకనశ్రీవ
ణము॥ మనననిదిధ్యా సనములఁ జేయక॥కొ॥౫

కర్మాగురాగము- అటకాశము. (౧౦౮)

అన్నియు నాతనిచే-యూరఁడెబిహ్వమన్ని॥౧.
అన్నియునందెయు- త్పన్నములందెనం॥ పన్న
జీవములందె-మిన్నకలయ మొందు॥నన్నియు॥౨

తిన్నగ మనముననే- యుపాసింపు॥ చెన్ను
గకమముననే॥ అన్నిపాణిములకు- నాధారమ
తఁడెయ॥ వృన్నభాసుఁడు సత్య- సంగల్పుఁ
డాతందె॥యన్నియు॥ ౩.

అన్నిరసములు వానిచే- పనులన్నియు॥ న
న్నితావులు వానిచే॥ అన్నియుతానెగ కొ

(౫౫)

న్నవాఁడయ్యును! ఎన్నఁడు ఘనముగ- నె
న్నఁడుపలుకం॥జన్నియు॥ ౪.

ఎన్ని పెద్దవి యున్నవో- లోకమునందు,
నెన్నిచిన్నవి యున్నవో! అన్నిటి కధికుఁడు-
నన్నిటికణువైయు! మిన్నేటులటులనె- య
న్నిటవర్తిల్లు॥నన్నియునానవే॥ ౫.

నాదరామక్రియరాగము- అటతాళము. (౧౦౯)

ఇదియొక యధ్వరము॥ పూరుషుఁడుమను॥ ని
దియొక॥౧॥ వడలని వాంఛలు మొదలదీక్షులిం
బొడవు చెయివులె తదంగములుగా॥నిది॥ ౨.

మొదలనిర్వచనాల్గు- వత్సరములు! పిదప
నల్బదినాల్గు! తుదీని నల్బదియెని- మిదియవిధ
వనము! లడమన తుది పెద్ద- నిదురయె యీవ
భృథ॥మిదియొక॥ ౩.

కదలని ధారణతో- మనస్సున! వడలని
సారణతో! సకలమల సద్గుణ- మదిపరమేశు
ని! గదియిందిన సరు- నిదియది శుభల॥స్మిది
యొక యధ్వరము॥ ౪.

లలితరాగము- అటతాళము. (౧౧౦)

ఈకానిగతియే-కావగు!నిశరణాగతియే॥యా
కా॥౧॥ నాకహేతువిషయశలెడలియల!

(౫౬)

కేశము చూడఁగ- నాకగల్గు మా || కీశ || ౨.

నీ శరణాగత- నేర్చిన వానికి | సాశము
లూడఁగ దా | సాశము లూడిన- కేశము లుం
డవు | శశములునుజని- నాశము లేజ్జీవీ | యీ ||

దేశకాలని- దేశశరపాతుఁడర | మేశనిని
నునెప్పుడున్ | ఆశయముగని- భానముచేసెడి |
యాశుభమతులకు- నాశుభమగుచద || మీ || ౪.

శ్రీరాగము- ఆదితాళము (౧౧౦)

నీయతనంబే జేయ నయ్యెనిది | మాయతనమె
దేవ || నీయతనంబే || ౧ || స్వాయత్తాదృశత-
మాయాకల్పిత | కామేంద్రియ సము-దాయుఁ
డైవెతగు || నీయతనంబే || ౨.

ఆయత పద సము- దాయము గుమకగఁ,
జేయనన్ను నిల్పి | గేయచమత్కృతి- జేయఁ
గ చూడఁ | రాయని నమరించి || శ్రీమోని
లయా మ్నాయాంతాన్ధ - న్నాయాస్పాద
న ధీయుక్తి గుణ | శ్రీ యుతుఁడగు నా రా
యణఁజుతి- రాయ వర్మనకుఁ బాయకయొ
గుఁగితి | నీయతనంబే || ౩.

సురటురాగము- రూపకతాళము. (౧౧౧)
మంగళము త్తుంగగుణపా- నంగఁ జేయవే |

(౫౭)

మంగళ॥౧॥ రంగచ్ఛృతి శృంగగణి- శృం
గాటక గంగతగ॥స్సంగభము ॥౨॥

సంగతులు రంగ వేంకట- రంగనాథ-
రంగదంత॥ రంగమనెడు , రంగమనల- రంగం
జేయచు॥ ఇ-గిత బహు భంగులీ- వంగీ
శృతి నలంఃన॥ గంగీత సత్కృతులు- గం
గల నర పుంగవులు॥మంగళమస్తుంగ॥ ౩॥

సంపూర్ణము.

శ్రీ

ఉపనిషత్సారగీతములు

సూ చి క్ష.

అండమైన బ్రహ్మవాదము-	౯౨-
అంటే గూనఁదము-	౩౩-
అతఁడే గతిగా-	౮౫-
అతివాది యగునే-	౭౫-
అదె పరమాకాశము-	౧౦౦-
అదె యమృతపదవి-	౬౦-
అనంతానందుని-	౧-
అన్నియు నాతని వే-	౧౦౮-
అమితమహిమగతు-	౧౫-
అతనికే జేతునతుల-	౭-
అతనిదే చుమీ-	౫౧-
అదరింపవయ్యా-	౩౮-
అదీ బ్రహ్మ మొక్కఁడే-	౧౦౫-
అనందమయుఁ బరమాత్ముఁ-	౭౭-
అనం వాసుష్ఠా నప్రదమగు-	౨౭-
అనందింపవే- ఓమన సా-	౩౭-
అ నాదొక్క ఁడే-	౯౯-
అయాత్మతో చుటే-	౫౮-

(౨)

అలకింపఁదగునదియిదియే-	౪౨-
ఇందలు నెటుఁగరుగా-	౭౦
ఇంపైనదిసూవె-	౮౯-
ఇదిగాదదిగాదు-	౯౭-
ఇదియొకియధ్వరము-	౧౦౯-
ఈనదిమామూమయమైనది-	౪౦-
ఈశశీతియేపాగ్రపగు-	౧౧౦-
ఉదరుఁడవుగావే-	౫౪-
ఉన్నఁడెందున్-	౮౩-
ఉరుభూతమునూర్పులె-	౯౮-
ఎంతవాఁడవయ్యా-	౪౮-
ఎన్నఁడరమె-	౬౬-
ఏకమైనయాగ్న-	౧౦౬-
ఏమందుమయ్యా-	౬-
ఓయధీశయీవిచిత్ర-	౮౬-
కనుంగొనవలెక-	౪౪-
కరుణింపవేఓసామి-	౩౦
కలుగదుగాకలుషము-	౨౦
కల్లగాదుఁనరయ్యా-	౧౯-
కప్పఫలములేకర్తములు-	౬౯-
కనరేయికల్యాణము-	౪౫-

(3)

కిమిడి మహిమ సుమహిమన్-	20-
కోనవలయు వేదాంత ఘనసారము-	8-
కోనునేయమృతత్వము -	102-
కోలాహలములు చేసెదరేలా-	3-
భేదమేలామతిమోదమేలా-	౫0
గతయని తెలియలే -	10-
చింతసేయనే నెంతవాడె -	18-
దగ్గనాటకలీలా-	౯౮-
దయదయానిధే హేదేవ-	౮2-
తరింపవలయుఁ జూచి-	13-
తలంపున నెదేవా-	౬౨-
తెలియఁజలయుఁ దిరముగా -	౫-
తెలియవలెన్ సరమాగ్ధుంబుగా-	౮౪-
తెలియుఁడీ సరతత్త్వంబిందే-	౨౯-
దేవదేవనీకేవలందనములా-	2౯-
దేవమహానుభావకావవే-	౯౫-
దేవాధిదేవనిన్నేసేపింతునయ్య-	౬౪-
దేవుని నెవ్వఁడుదెలియుచున్నాఁడు-	౮-
దొరకొనునే ఒరులకనిది-	౨౫-
ధీరాత్ములచరిత్రమహిమార్థ-	౮౮-
నన్ను దగ్గనాథఁ గొల్పిరే-	3౬-

(౪)

నరుండమృతగిగనున్-	౨౧-
నిగ్గమెపెంపెకుగఁగాక-	౩౫-
నిత్యానందమయా-	౭౪-
నిదురమేలగునరయ్యా-	౫౨
నీకేనమోవాకమయ్యా-	౪౭-
నీనానాగద్గుణములకు-	౯౬-
నీమాయతెమలింప-	౫౬-
నీయతనంబేదేయ-	౧౧౧-
నీవెకారణంబవు-	౭౨-
పండితులెఱిగిన-	౧౭-
పట్టునడుఁజుమీ-	౧౦౧-
పరమపురుషుఁడొక్కఁడెఱా-	౧౬-
పరమబ్రహ్మనుఁడెలియవలెనదే-	౯౩-
పరావరతేమంశమ్-	౧౦౪-
పరావరునిరూపముఁగననంతెన-	౭౬-
పరికింపఁగపిశ్వరూపమె-	౬౮-
పరికింపరెచతురులార-	౪౯-
పరఁడగువానికిఁసరిగఁడే-	౭౩-
పాలింపదేయినఁజాలుదుమే-	౧౦౨
పొల్తుపెనగోవున్నది-	౮౧-
ప్రణయమునవివక్షణులు-	౨౮-

(x)

పాశ్చాత్యునకు రిపదవి -	౬౫-
ఫలముగలుగకున్నే -	౮౨-
భారమునీడే -	౮౬
భావనలోనేతలఁచి -	౨౪
భూరినను నారము -	౨౩-
మంగళముత్తుంగగుణ -	౧౧౨-
మహిమముఁదెలియన్ -	౩౪-
మాయందువయసేయవే -	౮౦-
మునుమున్నొకఁడేసుమీ -	౯౦-
మోచించివినరయ్యా -	౨-
లోనేయున్నాఁడు -	౫౯-
వందేహందేవం -	౧౦౩-
వదలునేభవపాశము -	౬౭-
వరధీరుండెవ్వాఁడో -	౫౩-
వానికేయివందనము -	౩౧-
వానిఁగన్గొనవెంతవారము -	౯-
వానివలన విశ్వముపుట్టుక -	౬౧-
వినరయ్య జనుబార -	౧౧-
వీనుఁడమృతతయ -	౨౬-
వీరఁగీనిగమాంత వేద్యంబున్ -	౧౨-
వీర్షవీంపుటకువీరితము -	౨౨-

(౬)

వివేకంబెతోడునీడరా-	౩౨-
వేద్యమిదేసుమీ-	౪౧-
సందేహంబేలా-	౫౭-
సత్యవారికేజయంబగు-	౭౪-
సమస్తంబాత్మమయంబా-	౯౧-
సారాకార నీకే-	౫౫-
సుమతులార వినరే-	౧౮-
సులభమెయాత్మ సుజ్ఞానము-	౪౩-
స్వామికినమస్కారము-	౩౯-
స్వామియంతర్యామి-	౬౩-

శ్రీమద్విద్య

